

תורה אור

ח:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

מסורת הש"ס

(א) ולקחתי י"ג... (ב) ולקחתי י"ג... (ג) ולקחתי י"ג... (ד) ולקחתי י"ג... (ה) ולקחתי י"ג... (ו) ולקחתי י"ג... (ז) ולקחתי י"ג... (ח) ולקחתי י"ג... (ט) ולקחתי י"ג... (י) ולקחתי י"ג... (יא) ולקחתי י"ג... (יב) ולקחתי י"ג... (יג) ולקחתי י"ג... (יד) ולקחתי י"ג... (טו) ולקחתי י"ג... (טז) ולקחתי י"ג... (יז) ולקחתי י"ג... (יח) ולקחתי י"ג... (יט) ולקחתי י"ג... (כ) ולקחתי י"ג... (כא) ולקחתי י"ג... (כב) ולקחתי י"ג... (כג) ולקחתי י"ג... (כד) ולקחתי י"ג... (כה) ולקחתי י"ג... (כו) ולקחתי י"ג... (כז) ולקחתי י"ג... (כח) ולקחתי י"ג... (כט) ולקחתי י"ג... (ל) ולקחתי י"ג...

הגהות הב"ח

(א) נבי' מנין ליש' כה'... (ב) נבי' מנין ליש' כה'... (ג) נבי' מנין ליש' כה'... (ד) נבי' מנין ליש' כה'... (ה) נבי' מנין ליש' כה'... (ו) נבי' מנין ליש' כה'... (ז) נבי' מנין ליש' כה'... (ח) נבי' מנין ליש' כה'... (ט) נבי' מנין ליש' כה'... (י) נבי' מנין ליש' כה'... (יא) נבי' מנין ליש' כה'... (יב) נבי' מנין ליש' כה'... (יג) נבי' מנין ליש' כה'... (יד) נבי' מנין ליש' כה'... (טו) נבי' מנין ליש' כה'... (טז) נבי' מנין ליש' כה'... (יז) נבי' מנין ליש' כה'... (יח) נבי' מנין ליש' כה'... (יט) נבי' מנין ליש' כה'... (כ) נבי' מנין ליש' כה'... (כא) נבי' מנין ליש' כה'... (כב) נבי' מנין ליש' כה'... (כג) נבי' מנין ליש' כה'... (כד) נבי' מנין ליש' כה'... (כה) נבי' מנין ליש' כה'... (כו) נבי' מנין ליש' כה'... (כז) נבי' מנין ליש' כה'... (כח) נבי' מנין ליש' כה'... (כט) נבי' מנין ליש' כה'... (ל) נבי' מנין ליש' כה'...

גליון הש"ס

תוב' ר"ח לטו"א וכו'... ואי ליבא אראו תר' יע"ב... מנשה דלכל טעמיה: תתוב' דל"א לטעמי פנימי בלא אדרגליה: (ד) בא"ד קבוע וזה בא בזמן קבוע מה זה:

ומאי ניהו אין בה ויש בה. ולא לעומר אין בה ואין בה ואי משום דהא שעירי הרגלים ושעירי ראשי חודשים מכפרים ס"ד נפיק מפיך כתיב תתם לה' תעלה שאין מכיר בו אלא ה' ואפי' לר' שמעון דלא דריש לה' לא ה"מ למינקט מאי ניהו אין בה ואין בה משום היקשא דמתינתין על מה שזה מכפר זה מכפר:

ונכפר כפרה נטורה. וא"ת ומי עדיף משעיר המשתלה דלאו אלא תולה כדאמר בפרק פטרת דכריתות (דף כה.) דחייבי טעלות ואשמות ודאין חייבים להביא אחר יו"ב וי"ל דהכא ממשמעות דקרא קא פריך דוכפר לכל טעמיה משמע שמכפר לגמרי כל הטעם אבל גבי שעיר המשתלה לא כתיב לכל טעמיה אלא גבי יודו ולא גבי כפרה: מאי אבא המאתם דאמי אבא המאת. תימיה דפריך בפרק כפרה דכריתות (דף יט.) גבי שעיר המשתלה אימא כי ממידע אחר יו"ב נמי לא מיימי טעלת ואמאי הא נדריה נמי כתיב לכל טעמיה וי"ל דהתם נמי כיון שגודע לו קודם וא"ס שהיה נפסק והיה לו להביא אלא תלי אלא שעיר המשתלה מכפר אפי' כשגודע לו אחר יו"ב ידועה ודלית לא יטריך להביא טעלת דשפיר מיקרי אחי לכלל טעלת הואיל ואחא לכלל אשם אבל פשיטא היכא דלא גודע לו כלל אפי' ידועה ספק קודם יו"ב כ"כ שביא טעלת כשיודע לו מדרשה (ט) דכל טעמיה כדדרש הכא אי נמי גבי שעיר המשתלה לית לן למידרש דוקא ה"ן דאחו לכלל טעלת שהרי מכפר על כמה עבירות שאינן כלל בני קרבן על עשה ועל לא תעשה ושאר עבירות אי נמי שעיר המשתלה עדיף שמולה כי אחידע ליה סמוך לשקיעת החמה כדפרשית:

ס"ב מה פנימי אין מכפר אלא ע"י דבר שיש לו ידועה אף היצון וכו'. ואם תאמר

התנהגו לר' שמעון דלא דריש טעל שאין מכיר בו אלא ה' דליטריך היקשא דלא מכפר חילון (ט) ארגלים אלא לר' יהודה אמאי ליטריך היקשא הא ע"כ חילון מכפר חילון בה ויש בה דנמאי מוקמת ליה ליתכא למיפקר דנפיק מפיך חילון ארגלים דהא כתיב לה' תעלה שאין מכיר בו אלא ה' ואפי' לר' שמעון דלא דריש לה' לא ה"מ למינקט מאי ניהו אין בה ואין בה משום היקשא דמתינתין על מה שזה מכפר זה מכפר:

ניתלי ליה קמ"ל אמר מר מנין (א) שיש בה ידועה בתחלה ואין בה ידועה בסוף ששעיר זה תולה מנין מאי קא קשיא ליה הכי קא קשיא ליה השתא דאמרת חטאים דומיא דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף חטאים נמי דלאו בני קרבן לעולם אף חטאים דלאו בני קרבן לעולם ומאי ניהו אין בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף אבל יש בה ידועה בתחלה ואין בה ידועה בסוף כיון דכי מתידע ליה בר קרבן הוא אימא לא ליתלי וכו' תימא אף בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף ששעיר הנעשה בחוץ ויו"ב מכפר ס"ד אמינא נפוך מיפך אמר קרא וכלל חטאתם מכלל רבני חטאות ניהו ונתכפר כפרה גמורה אי כתיב מחטאתם כדקא אמרת השתא דכתיב לכל חטאתם להנך דאתו לכלל חטאת וכו' מאחר שאינו מכפר למה תולה אמר ר' יודא לומר שאם מת בלא עון א"ל רבא אם מת מיתה ממרקת אלא אמר רבא להגן עליו מן היסורין: אין בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף שעיר הנעשה בחוץ ויו"ב מכפר בו: מבדי איתקושי איתקוש להדדי ונכפר פנימי ארדייה וארדיצון ונפקא מינה להיכא דלא עבר חיצון אמר קרא אחת וכפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות ונכפר חיצון ארדייה ואמאי דעביד פנימי נפקא מינה לטומאה דאירעה בין זה לזה אמר קרא אחת בשנה כ"כ כפרה זו לא תהא אלא

ניסלי ליה. מן היסורים: מאי קשיא ליה. דלמך ומנין שעל זה מכפר הא לית לה דעל שאינה בת קרבן מכפר וזו אינה בת קרבן ואמאי ליה מחטאת דומיא דפשעים: נישוך מוקף. זה יכפר על שאין בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף דלא אחי לכלל קרבן והחילון יתלה על שיש בה ידועה בתחלה ואין בה ידועה בסוף ולהכי אליטריך לכל טעמיה: לכל חטאתם. ולא כתיב מפשעים ומחטאתם לומר עכשיו הוא נפשע שאינו בר קרבן ויתלה עליו עד שיבא לכלל חטאת: אשם מס. קודם שיוודע לו: מיסה ממרקס. דהכי אמרינן בפרק כפרה דיומא (פ"ג.) שמיסה ממרקת כל העונות גשמה משונה עליהן ואין התשובה גומרת כפרתן ולא יום הכפורים גומר כפרתן כיון עבירות חמורות: וניכפר פנימי ארדייה. לתלות על שיש בה ידועה בתחלה ואין בה ידועה בסוף: וארדיצון. על שאין בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף: ה"ג ונפקא מינה להיכא דלא עבר חילון. אם לא היה להם שעירים ככל הנזכר: אמר קרא אחת. וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה ובזמנא הפנימי כתיב שמכפר עליו מדם הפר ושעיר פר לכהניו ושעיר לעם. והכא קרא ותיירא הוא דלמאי אליטריך אי לאורוי לך שדס חטאת הכפורים מכפר עליו כדריש כתיב כתיב כחארי מותו וי"א אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו וכו' אלא לדרשה אחת וקאמר אחת דאין כאן אלא כפרה אחת: אמר קרא אחת בשנה. תרי זמני כתיבי אחת בשנה וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר ברישיה דקרא סמך אחת וכפר על קרנותיו ודרשין מייבי וכפר אחת שאין כאן אלא כפרה אחת וליימד שאינו מכפר כפרה אחת וניספא דקרא סמך יכפר לנשנה דכתיב אחת בשנה יכפר

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידועה הטומאה (לקמן דף י"ט.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידועה בתחלה בקרבן עולה ויורד: כפרתן

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא דלעיל ונראה דסברתו דלא מצינן למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא סגי ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מצינו למידרש מיינה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שתי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא אליטריך לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא דלעיל ונראה דסברתו דלא מצינן למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא סגי ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מצינו למידרש מיינה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שתי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא אליטריך לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא דלעיל ונראה דסברתו דלא מצינן למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא סגי ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מצינו למידרש מיינה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שתי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא אליטריך לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא דלעיל ונראה דסברתו דלא מצינן למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא סגי ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מצינו למידרש מיינה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שתי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא אליטריך לטוס דרשה: אלא